

omhyggeligt ført, er ved at blive næsten værdiløst, fordi man i dette har optaget en uoverskuelig Mængde af saakaldte Aviser, der intet som helst har med Aviser at gøre, nemlig alle de saakaldte Annoncetidender, Juletidender, til Dels Selskabstidender, eller i hvert Fald Tidender med et stærkt begrænset Omraade. Alt dette er opført sideordnet med de Aviser, som virkelig har haft stor Betydning for den kulturelle Udvikling i vort Land. Som sagt, jeg udtrykte den Gang Ønsket om, at man ved en eventuel Omarbejdelse af Kataloget maatte komme bort fra denne Ordning, og jeg ser i det foreliggende Forslag en Bevægelse i Retning af at indskrænke hele den overflødige Afleveringsmasse og lade den synke ned i Makulaturens døde Hav. Jeg udtaler derfor i al Almindelighed min varmeste Anerkendelse af, at man her fører de Tanker videre, som var fremme under Forhandlingen i 1925, men jeg vilde meget ønske, at man kunde finde en Form, som tydeligere klarlagde, hvad det er, man tilsigter med Hensyn til de af mig her fremdragne Spørgsmaal.

Selve Sagen er jo lovmæssigt set i og for sig ikke stor. Den vedrører vel ca. 800 Virksomheder her i Landet, men for disse har den en vis Betydning. Og den har navnlig Betydning som Følge af den økonomiske Rækkevidde, det faar, om man vedvarende overfylder vore Biblioteker. Endelig har det selvfølgelig en ikke ringe kulturel Betydning, at man ved den nu tilsigtede Beskæring gaar frem efter fornuftige Linier, saaledes at man faar bevaret det, som fortjener at bevares. Om Begrænsningen heraf vil der naturligvis altid være delte Meninger, men i saa Henseende mener jeg, at vi nok i nogen Maade maa kunne henholde os til de paa dette Omraade mere sagkyndige Personers Skøn. Men det er efter min Mening tillige af Betydning, naar vi nu alligevel efter to Aars Forløb skal have en ny Lov, at det saa i selve Loven bliver klarlagt, hvad man tilstræber. Loven er jo nemlig det bestaaende, medens de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og som i og for sig giver udmærket Besked, efterhaanden glider noget i Baggrunden, saaledes at man udelukkende faar den ministerielle Bekendtgørelse om Sagen at holde sig til. Jeg tror derfor, det vilde være heldigt, om man kunde finde en Mellemvej, saaledes at selve Loven kom til at danne Baggrund for det, som den ministerielle Bekendtgørelse skal indeholde.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling,

idet jeg altsaa ved Forhandlingens Slutning skal tillade mig at foreslaa det henvist til Behandling i et Udvalg, i hvilket de af mig her fremdragne særlige Spørgsmaal vil kunne tages op til Overvejelse.

H. P. Jensen: Vi har som bekendt her i Landet 3 Biblioteker, der kan gøre Krav paa at faa tilstillet Friekseemplarer af alle Tryksager, for saa vidt en udmærket Ordning, som Bibliotekerne jo er den Kilde, hvoraf man skal øse, naar man søger Oplysning om et eller andet eller ønsker at udvide sin Horisont. Disse 3 Biblioteker er det kgl. Bibliotek, Statsbiblioteket i Aarhus og Universitetsbiblioteket. Ifølge Loven af 1902 faar de tilsendt alle Tryksager i 4 Ekseemplarer i alt til Deling, saaledes at det kgl. Bibliotek faar to, de andre to Biblioteker hver eet Eksempplar. Det viser sig imidlertid, at man kan faa for meget af det gode, det vil sige, at Udviklingen paa dette Omraade er ved at sprænge Rammerne. Pladsforholdene tillader ikke, at man fortsætter i den Bane, man er inde paa, og som Følge deraf er der gjort Skridt til at ændre dette Forhold. Den 11. Oktober 1924 blev der af Undervisningsministeren nedsat et Udvalg, hvis Opgave det var at undersøge Veje og Muligheder for en Nyordning. Det første Lovforslag, Udvalget mødte med, var det, som den ærede Ordfører for Venstre omtalte, og som gik ud paa at indskrænke Afleveringen af Aviser. Medlemmerne af dette høje Ting vil huske Forhandlingerne for to Aar siden og huske, at Lovforslaget blev ophøjet til Lov, saaledes at man fik fastslaaet en Begrænsning i Afleveringspligten for Blade.

Hovedpunktet i det nu foreliggende Lovforslag er i Virkeligheden dette, at man gaar bort fra de 4 Friekseemplarer og over til 3 Ekseemplarer af alle betydelige Tryksager; tillige vil man i Fremtiden give Afkald paa en Mængde Papir som Reklamer, Brugsanvisninger, Køreplaner m. m. Jeg er ved at se paa dette kommet i Tanker om, at det maaske vil være rigtigt at overveje, hvad der skal forstaaes ved Tryksager, hvad det er, Afleveringspligten skal gælde for. I Lovforslaget er der kun Tale om almindelige Tryksager, men Nutiden har jo opfundet Maskiner, der gør det muligt paa anden Maade at fremstille den Slags Ting. Jeg tænker bl. a. paa en saadan Maskine som Gestetnermaskinen, der i de senere Aar har fundet Indpas mange Steder, og som kan frembringe utrolige Mængder af Love og lignende. Det kan meget vel ske, at en saadan Maskine kan blive taget i